

הבנה

כשקראתי את אמין מ'אלוף
הבנתי את שורש הסכסוך
הישראלי-פלסטיני :

הבעיה היא שאין לפלסטינים ספרות.

לו הייתה להם ספרות –

לא מהסוג של 'מיין קאמפף',

אלא משהו כמו 'אוליבר טוויסט',

'אבות ובנים', 'סיפורי האחים גרים' –

משהו כמו 'מישהו לרוץ איתו' –

היינו קוראים בה

ומכירים אותה.

יודעים מי הם.

כמו שאנו מכירים את המצרים

ואת הלבנונים.

שלהם יש שי של ספרות.

ואז היינו באים לידי הסכמה.

ללא ספק

מי זה

שהפריך

את הפוסטולט הגדול

שספרות

בריאת העמים את עצמם –

שיקוף בדיוני אמיתי מטריד הכרחי מזכך מקביל ויפה

היא הדרך

להבנה?

או שמא עשינו זאת

אנו?